

Πολυτεχνείο 1973. Η μνήμη ζει μέσα στους αγώνες των εργαζομένων και της νεολαίας για δικαιοσύνη, ισότητα, ελευθερία.

Τέσσερις δεκαετίες μετά από την εξέγερση των νεολαίων και των εργατριών/τών του Πολυτεχνείου, μία πληκτική παρέλαση “δημοκρατών”, κυβερνητικών κρατικών και κομματικών γραφειοκρατών, προσπαθεί κάθε χρόνο με όλα τα μέσα να απονευρώσουν το χαρακτήρα εκείνου του αγώνα, από τα ριζοσπαστικά και μαχητικά του στοιχεία. Έτσι σκόπιμα αποκρύβουν πως το Πολυτεχνείο ήταν η κορύφωση του αγώνα πολλών αντιστασιακών μαχών που έδωσε το λαϊκό κίνημα κόντρα στο πείσμα των κομματικών γραφειοκρατιών του ΚΚΕ και του ΚΚΕ Εσωτερικού, και του ΠΑΚ μετέπειτα ΠΑΣΟΚ που καλούσαν από την πρώτη κιόλας μέρα στις 14 Νοέμβρη τους φοιτητές/τριες να εκκενώσουν το χώρο του πολυτεχνείου, διαδίδοντας πληροφορίες για επικείμενη άγρια καταστολή των συγκεντρωμένων και κατηγορώντας τους τελευταίους σε διάφορες στιγμές της εξέγερσης για τυχοδιωκτισμό και ανευθυνότητα. Το ΚΚΕ μέσω της ψεύτικης συντονιστικής επιτροπής αγώνα του πολυτεχνείου έφτασε μάλιστα να κατηγορήσει επίσημα στο φύλλο 8 της φοιτητικής εφημερίδας Πανσπουδαστικής, τους πρώτους φοιτητές που κατέλαβαν το χώρο του πολυτεχνείου ως προβοκάτορες και πράκτορες της ασφάλειας. Το έτερο ήμισυ της ανανεωτικής αριστεράς ΚΚΕ εσ. (στη μετάλλαξη του ο σημερινός ΣΥΡΙΖΑ) είχε φάει και αναπαρήγαγε το παραμύθι του εκδημοκρατισμού (φιλελευθεροποίησης) της χούντας. Οι αγωνιστές κι οι αγωνίστριες του φοιτητικού κινήματος βάζοντας στην άκρη τις πολιτικές και κομματικές ταυτότητες κατάφεραν να σταθεροποιήσουν την κατάσταση και να λειτουργήσουν στο χώρο του πολυτεχνείου, αρκετές συνελεύσεις φοιτητικών συλλόγων, μία εργατική συνέλευση, ενώ την τελευταία μέρα φαινόταν σιγά σιγά πως σπηνόταν και μια μαθητική. Όλες οι αποφάσεις για την εξέγερση λαμβανόταν μέσα σε αυτές τις συνελεύσεις με άμεση δημοκρατία, κόντρα στις κομματικές γραφειοκρατίες που προσπάθησαν να τις ελέγξουν ή να τις σταματήσουν. Έτσι οι εξεγερμένοι του πολυτεχνείου θα αυτοοργανωθούν και θα δημιουργήσουν ραδιοφωνικό σταθμό, νοσοκομείο και εστιατόριο, ομάδες επιτήρησης, ομάδες προπαγάνδισης και ζύμωσης συνθημάτων κ.α. Μερικά από τα συνθήματα που ακούγονται και τις τρεις μέρες της κατάληψης είναι: «ΑΠΟΨΕ ΠΕΘΑΙΝΕΙ Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ», «ΚΑΤΩ Η ΧΟΥΝΤΑ», «ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΛΑΕ», «ΑΠΟΨΕ ΘΑ ΓΙΝΕΙ ΤΑΪΛΑΝΔΗ», «ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟΝ ΤΥΡΡΑΝΟ», «ΨΩΜΙ, ΠΑΙΔΕΙΑ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ», «ΕΡΓΑΤΕΣ, ΑΓΡΟΤΕΣ ΚΑΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ», «ΛΑΕ ΠΕΙΝΑΣ ΓΙΑΤΙ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΚΥΝΑΣ», «ΛΑΕ ΠΕΙΝΑΣ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΚΡΕΜΑΣ», «ΛΑΕ ΠΟΛΕΜΑ ΣΟΥ ΠΙΝΟΥΝΕ ΤΟ ΑΙΜΑ», «ΛΑΕ ΞΕΚΙΝΑ, ΠΕΘΑΙΝΕΙΣ ΑΠ ΤΗΝ ΠΕΙΝΑ», «ΕΣΑ-ΕΣ ΉΣ ΒΑΣΑΝΙΣΤΕΣ», «ΛΑΕ, ΛΑΕ Ή ΤΩΡΑ Ή ΠΟΤΕ», «ΕΞΗ ΧΡΟΝΙΑ ΑΡΚΕΤΑ ΔΕΝ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝΕ ΕΠΤΑ», «ΑΠΟΨΕ ΘΑ ΚΑΝΕΙ ΞΑΣΤΕΡΙΑ», «Η ΧΟΥΝΤΑ ΣΤΟ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ», «ΚΑΤΩ Ο ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ», «ΕΞΩ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ», «ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΝΑΤΟ», «ΔΕΝ ΣΕ ΘΕΛΕΙ Ο ΛΑΟΣ ΠΑΡ' ΤΟΝ ΠΙΘΗΚΟ ΚΑΙ ΜΠΡΟΣ»

Παράλληλα δεκάδες χιλιάδες του λαού θα περάσουν από το χώρο ανταποκρινόμενοι στα καλέσματα τους, προσφέροντας υλική βοήθεια (τρόφιμα, χρήματα, τσιγάρα, φάρμακα και κάθε λογής είδη για την ενίσχυση της κατάληψης), αλλά και συνεισφέροντας στις αντιστασιακές δράσεις μέσα και γύρω από το χώρο. Πολλές πορείες εναντίον της χούντας θα ξεκινήσουν από το πολυτεχνείο, εκατοντάδες χιλιάδες πολίτες θα συμμετάσχουν σε αυτές, θα στήσουν οδοφράγματα και θα συγκρουστούν με αστυνομία και στρατό με μοναδικό στόχο το πέσιμο της χούντας. Ομάδες αντιχουντικών θα προσπαθήσουν να σαμποτάρουν τις τηλεπικοινωνίες της Χούντας, τα υπουργεία “Δικαιοσύνης”, και “Δημόσιας Τάξης”.

Οι συγκρούσεις με την αστυνομία το βράδυ της Παρασκευής 16 Νοέμβρη και το Σάββατο 17, δείχνουν τον ανατρεπτικό χαρακτήρα της εξέγερσης. Οι καταλήψεις των δημόσιων κτιρίων, οι επιθέσεις σε Τράπεζες και στην αστυνομία πόλεων δεν ήταν έργο προβοκατόρων. Ήταν ο αγώνας ενός λαού που αφήφισε τον φασισμό και πορεύθηκε στο δρόμο της κοινωνικής απελευθέρωσης. Τα επόμενα χρόνια που οι εργαζόμενοι/ες, και η καταπιεσμένη νεολαία θα θελήσουν να πάρουν στα χέρια τους την οργάνωση των αγώνων τους, τα κόμματα θα χαρακτηρίσουν ξανά τις συνελεύσεις και τις αποφάσεις τους για τη δικαίωση των αιτημάτων του Πολυτεχνείου, ως έργο προβοκατόρων και τυχοδιωκτών. Οι καταλήψεις των εργοστασίων στα τέλη της δεκαετίας του '70, οι μαθητικές

καταλήψεις σε όλη τη διάρκεια της μεταπολίτευσης, ο Δεκέμβρης του '08, και οι μεγαλειώδεις απεργιακές κινητοποιήσεις του 2010 και του 2012 ενάντια στους αντεργατικούς και αντιλαϊκούς νόμους, οι σύγχρονες καταλήψεις εργοστασίων (BIOME, παλιότερα Τρικολάν στην περιοχή της Νάουσας, Κόκα Κόλα και λοιπά) αλλά και κτιρίων, σπιτιών κλπ με σκοπό την αυτοδιαχείριση του κοινού μας πλούτου, και την διασφάλιση βασικών αναγκών όπως η στέγαση και άλλα δεν είναι έργα τυχοδιωκτών και πρακτόρων. Είναι η απάντηση των “από κάτω” στο σύστημα της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης.

Το Πολυτεχνείο κατέληξε στις μέρες μας να γιορτάζεται σαν Εθνική Εορτή με όλες τις διαστρεβλώσεις, τις εορταστικές εκδηλωσούλες, τα πομπώδη λόγια, και υποσχέσεις από πολιτικούς, τη συγκίνηση των καθηγητάδων και των ψευτοδιανοούμενων, τους ψευτοθρήνους και τα μυξοκλάματα για τους νεκρούς του. Το Πολυτεχνείο δεν είναι μνημόσυνο, αλλά κρατιέται ζωντανό μέσα στους αγώνες, όλων όσων ανυποχώρητα δίνουν μάχη για το γκρέμισμα κάθε νόμου, κάθε μνημονίου που βάζει σε γύψο τις ανάγκες και τις ελευθερίες μας. Το Πολυτεχνείο είναι η υπόσχεση των αγωνιστών/τριών που χιτίζουν μέσα στις σχέσεις τους μία νέα κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση. Είναι η δημοκρατία στα εργατικά μας σωματεία, στις συνελεύσεις μας, στις απεργίες μας, στους κοινωνικούς χώρους μας και στα οδοφράγματα μας, εκεί που η ιστορία πάντα γιορτάζει τη γέννηση, του νέου, του πραγματικού δίκαιου κόσμου των “από κάτω”, των προλετάρων του κόσμου.

Οι αγώνες δεν δικαιώθηκαν για τους εργάτες/τριες και φοιτητές/τριες του Πολυτεχνείου. Πολλοί προσπαθούν να μας πείσουν πως η γενιά του Πολυτεχνείου ξεπουλήθηκε στο γιουσουρούμ. Εμείς ξέρουμε πως αυτοί που φαίνονται να συμβιβάζονται μετά το Πολυτεχνείο, είχαν ήδη διαγράψει την πορεία τους κατά τη διάρκεια της εξέγερσης του '73. Το ίδιο έκαναν και αργότερα στους αγώνες μας, και πιο πρόσφατα το Δεκέμβρη του '08, και στους αγώνες μέσα στα χρόνια της κρίσης. Όμως οι άνθρωποι του μόχθου, οι καθημερινοί δημιουργοί του πλούτου ανεξάρτητα από κομματικές και ιδεολογικές πεποιθήσεις, αυτοί που συγκρούστηκαν και συγκρούονται καθημερινά με την καταπίεση των αφεντικών τους, των νταήδων των κομμάτων, των κρατικών και κυβερνητικών διοικητών δεν συμβιβάστηκαν. Οι άνθρωποι αυτοί δεν έχουν πει ακόμα στον ελλαδικό χώρο και διεθνώς την τελευταία τους λέξη.

Ένας νέος κόσμος γεννιέται βασανιστικά σε παγκόσμιο επίπεδο τα τελευταία χρόνια. Κι αυτό το μαρτυρούν τα εκατομμύρια των αγωνιστών/τριών στη Λατινική Αμερική, την Ευρώπη, την Ασία και την Αφρική, οι χιλιάδες καταδίκες και βασανισμοί συναγωνιστών μας σε όλο τον κόσμο, από τα κράτη και τα αφεντικά, η αναγέννηση ενός εργατικού κινήματος βάσης χωρίς εργατοπατέρες, μακριά από το κράτος και την εργοδοσία. Τα πολλαπλά επίπεδα της πάλης των προλετάρων για το μεροκάματο, τη στέγη, το περιβάλλον, την απελευθέρωση της ζωής από το κεφάλαιο και το κράτος μαρτυρούν πως οι μέρες που έρχονται είναι οι δικές μας μέρες. Οι μέρες που οι νεκροί του Πολυτεχνείου, της μεταπολίτευσης, ο Αλέξανδρος, οι φυλακισμένοι μας εδώ και σε όλο τον κόσμο θα δικαιωθούν.

Το πολυτεχνείο επομένως ζει και το μήνυμά αυτό πρέπει οι δυνάστες μας να το καταλάβουν για τα καλά.

ΕΡΓΑΤΗ, ΦΟΙΤΗΤΗ, ΥΠΑΛΛΗΛΕΣ
ΚΑΛΗΓΕΙΤΕ ΤΗΝ 20^Η
ΜΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑΣ
ΜΗΝ ΑΦΗΝΗΣ ΑΠΟ ΤΩΝ
ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΤΗ ΣΟΥ
ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

ΚΑΤΟ Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

Ελευθεριακή Συνδικαλιστικής Ένωση Ημαθίας

<http://esehmathias.espivblogs.net/>

mail:esehmathias@espiv.net

